

תיירות

ההומור של הר קול

המודעות התפרסמו תשעה

חודשים - עד שהחליט

השר קול, כי הן קוראות לזנות

„חואטמה, חשב וג'יבריל הומינו מקומות ב-101 לשנה החדשה... בישראל מודעה מעל דפי מדריך התיירות השבוע בישראל, המור צא עבור תיירים המגיעים לישראל, ראה אותה שר-התיירות משה קול - וקולו נדם.

אך כאשר הופנתה תשומת-ליבו שלוש מודעות נוספות במדריך הנ"ל - חור אליו קולו, האחת, של חברת-הלינוי אסי קורט, הציעה לתיירים ליווי של בן/בת-יוג לבילוי של ערב סוער, או להבדיל, לשיחה וסעודה שקטה, השנייה הציע מסג' מושלם לם בדיירתו של התייר, השלישית, פשוטה ברורה וסולידית, קראה לתייר הבודד לפי גוש אנשים ולעשות לו חברים בעת שהותו בישראל.

בתור בדיחה, עיין השר במודעות, והחליט כי מאחריהן מסתתרים, ללא-ספק, כוונות ושירותים בלתי-מוסריים, הוא שינס מותניו, וב-28 באוגוסט 1974 הריץ אל אברהם „כושני“ לוי, בעליו של המדריך, מיכתב בו הלשון:

„עם כל ההערכה לפירסומים שלך ולתרו- מתך לפיתוח התיירות, אני מגיע למסקנה שיותר לך וגם למישרד-התיירות שתתבטל

MEET PEOPLE MAKE FRIENDS and a have good time Phone 22440, 22440

Tourist! Don't be Lonely OUR WELL KNOWN "ESCORT SERVICE" PROVIDES YOU WITH A WIDE RANGE OF INTELLIGENT AND CHARMING PEOPLE (MALE AND FEMALE) AVAILABLE FROM A LOVELY YOUNG PARTNER FOR A SWINGING EVENING TO A GOOD CONVERSATIONALIST FOR A QUIET DINNER. Tel. 880919 TEL - AVIV

Perfect Massage at your place Tel. 22440

מודעות ב„השבוע בישראל“ איפה נפגשים ג'בריל וחבש?

ההמלצה של המישרד על החבורות השבוע הזה בישראל, אתם תתו יותר חופשיים ולא מוגבלים, ואנו לא נישא באחריות. למשל, בעמוד 22 של החוברת מיום 1.8.74 יש פירוט על הפיאנו-באר 101 בתל-אביב, ושם כתוב: „חלומה, חשב וג'יבריל הז מינו מקומות ב-101 לשנה החדשה, אפילו בתור בדיחה זה לא מתאים להדפסה בתור בדיחה שלוש מודעות התיירות, את מומלצת עליידי מישרד-התיירות, בראש מדריך-התיירות שלו, ועוד אחרים, מוציא „כושני“ החל משנת 1962, מדי יום חמישי בשבוע. המדריך נפוץ ב-20 אלף עותקים, ומחולק חינם-אי-כסף בכל לש- כותב-התיירות, בתי-המלון שירות-התעופה בארץ, ומעניק לתייר המגיע ארצה מידע על אפשרויות-הבילוי הפתוחות בפניו.

נתתי הוראה לשקי להשגיח על הבית, הוא דיווח לי שעדות כנראה נהרג, מלאתי את הבית בשערות רימונים, והברחתי משם את המצרים, שהיו במצב שהיו יכולים להגיע דרך הגג עד מעל לראשו.

הידלקתי נגמ"ש ומשאית מצריים עם טילי הלאו שהיו אתי, השתמשתי בהם לראשונה, באותו זמן שמעתי מאחורי נפץ עז, הוחל"ם שלנו חטף פגיעה ישירה, חלקו הקדמי התפרק מפגיעת בוזקות, איתרתי את העמדה שמשם נורה הפגז, והכנסתי לשם טיל לאו.

המשכנו במלחמה במצרים הקרובים אלינו, לאחר שעתים ו-3/4, שעברו כאילו דקה, התקדמו אלינו המצרים עוד יותר, והיתה סכנה של כיתור ממש בגיזרה שלי, יריתי בודדה, וקראתי לשקי להצטרף אלי, דילגנו לאורך הוחל"ם, תוך שאני מציף את הבית בן הקומותיים ברימונים.

למעשה אז היה כבר המצב חמור, זה היה רק עניין של זמן שיאגפו אותנו מכיוון החושות שנצמדנו אליהן ויפיעו מעל לי-ראשונו, המצרים ניסו שוב ושוב לפרוץ מכיוון הסימטה, נשאר לי עוד שתי מחסרי ניות בלבד, אחרי שיריתי כבר 17 מחסניות, נשכננו מתחת לוחל, האש שנורתה אלינו הרמפה נעשתה יעילה מאוד, המצ-רים ירו ללא הרף אבל לא התקרבו פיזית, נעזרנו בחייל, קשר אמין, שהתנדב לעלות השוף מדי פעם על גג החושה ולרי-אות שלא מכתרים אותנו מעל ראשונו.

באותו זמן שמרתי מפינתי עם הרובה על התקדמות מצרים מטווח 50-100 מטר, אולם לאט לאט, הם התקרבו אלינו יותר ויותר לאורך החושות, החלטתי לקפוץ ליד, בפעם ראשונה מאז הקרב, לאחר ששמעתי אותו באלחוט מבקש ללא הרף תגבורת, הוא עדיין ביקש ארטילריה, ובגלל הטעות בניווט, שעדיין נמשכה, קיבלנו אותה כמור בן במקום אחר, לעומת זאת קיבלנו ארי-טילריה מצרית עלינו בדייקנות רבה.

ליד דן ראיתי את בארי הרוג, חורתי מיד לעמדה שלי, המצרים היו עכשיו כבר ב-טווח של 25-30 מאיתנו, אמרתי לידן שזו המחסנית האחרונה שלי, ואז שמעתי רעש של טנק, זו היתה התיגבורת, הטנק נע בצד השני של מסילת הרכבת, הרעש שלו הבריח עשרות מצרים.

לראשונה תפסתי את ממדי הכיתור שלנו, הטנק היה כבר מולי, הלחץ מאיתנו ירד, עכשיו הופיעה פלוגה של נחשון, הצתה את השטח הפתוח תוך שימוש בעשן ו-התחברה אלינו, כונתי אותם לאורך הי-חושות שהמצרים נמלטו מהן, הטנק כבר למעשה היה לפנינו, צפונה, כשהוא מפצץ את המסגרי, החיילים של נחשון נעצרו מהצד השני של הסימטה, ושקאי ואני גררנו את עדות ההרוג והנחנו אותו ליד בארי בתוך חדר.

מתוך 14 המכותרים היו לנו שני הרוגים ופצעו אחד, עד אותו רגע, נחשון שילם בהרוג בתחבורות אלינו, שבאה אחרי שלוש שעות של קרב.

בדקתי את מצב התחמושת שלי: נשארו לי שבעה כדורים, לוא היתה התיגבורת מאחורי דקה או שתיים, היה זה מאוחר מדי בשבילי.

על חלקו בקרב סאראפיאום בל אסא קדמוני את עיטור ה-גבורה - הצל"ש הגבוה ביותר, שרק שמונה מבין לוחמי מילחמת יום-הכיפורים זכו בו, ועדת-הע"י טוריס נימקה את החלטתה להעניק לו את אות הגבורה בנוסח הבא:

ביום 17 באוקטובר 1973, פקד סרן אסא קדמוני על חוליה מכוח לוחמים ממפקדת הגדוד, כוח זה נותק משאר הגדוד בסאראפיאום, בתוך מיתחם של גדוד מצרי, עיקר הלחץ שהפעילו המצ-רים היה מצפון, לכיוון החוליה של סרן אסא קדמוני, לאחר זמן קצר נפצע אחד מאנשי החוליה ואחד נהרג, סרן אסא קדמוני השמיד שתי משאיות עם חיילים מצריים, ונלחם לבדו נגד כוחות מצריים גדולים שניסו להסתער על הכוח המנו-תק והגיעו עד למרחק מטרים ספורים ממנו, במשך כארבע שעות, עד שהגיע כוח החילוץ.

במעשיו אלה גילה אומץ-לב, דבקות במשימה וגבורה עילאית אגב חירוץ-נפש.

השבוע, אחרי שהעולם הזה פירסם לראשונה כי אסא קדמוני הוא מחוסר עבודה ושכל מאמציו לחזור לשירות-קבע לצל"ל נענו בשלילה, הציע צה"ל לקד-מוני לפי הוראת שר-הביטחון, לחזור ול-התגייס לצה"ל.

כדי אש, מאש זאת נפגע כנראה בארי ו-נהרג, מיד פתח כל הכח באש לעבר ה-משאית, והמצרים ירדו ממנה ותפסו מחסה בצד השני של המסילה, 40 מטר מאיתנו מזרחה.

באותו זמן חטפתי אש 15 מטר משמאלי, ממיבנה בן שני קומות, חיילים מצרים הת-קדמו גם מסימטה משמאלי: כ-20 חיילים מצרים, 20 מטר ממני, מצרים נוספים ניסו להתקדם לאורך החושות, 200 מטר מאיתנו, ובנוסף לכל זה חטפנו גם אש ללא הרף 40 מטר מאיתנו, מהצד השני של המסילה.

בקיצור - היינו מכותרים בטווחים של 20 מטר, בקשת של 200 מעלות, כשנקודות-המוקד הן הבית מעלינו, בעיקר מעלי, היי-לים מצרים המנסים לחצות סימטה 30 מטר ממני, לא רחוק מהבית, וחיילים מצרים המנסים להתקדם אלינו לאורך החושות.

לתדהמתי ראיתי באותו רגע שני חיילים שלנו, אלה שהיינץ הוריד מהוחל שלו, באים רגלי לאורך הרמפה, מבלי שהם יודעים שמצידה השני של הרמפה שוכבים מצרים ויורים עלינו, הזהרתי אותם וכוונתי אותם חמישה מטר ממני, בצד השני של הסימטה, נתתי הוראה להשגיח אך ורק על

(המשך מעמוד 13) אנשי סוללת הארטילריה, והם לא הבינו מה הוא רוצה, למעשה היה קשר אלחוטי עם כל היחידות, עם מחלקת התול"רים, הפלוגה של ב, ומפקד החטיבה.

כיתור בטווח

15 מטר

המג"ד עצמו ישב על הטנק וכיוון את אש הטנק הבודד על המצרים ב-חנות-הרכבת סאראפיאום, וכך שהינו שם כשעה, כלבטים ותצפית, אז חזר דן לוחל, אמר לי לשת ליד המקלע הפלוגתי, ונסע, את כל המטרות זיהיתי במשקפת, יחד עם סרן אהוד, דן החליט לנוע צפונה, לן אמר לאף אחד מה הוא הולך לעשות, סרן יהודאי, שנהרג בקרב הזה, עוד הספיק לצעוק בקשר: „מה אתם נוסעים? יש שם עוד המון מצרים.“

דן אף לא ענה, נענו בעקבותיו צפונה וחטפנו אש חזקה מכל האזור שלפנינו: מהחורשות שהיו ממש צמודות למסילת הברזל מימין לנו, מהגבעות של המיתחם החטיבתי, ומהחורשות שהיו לפנינו, מיד

סאראפיאום

כך נראו חושות החימר של תחנת הרכבת סאראפיאום אחרי הקרב שהתחולל בין סימטאות הכפר המצרי הקטן שצמח ליד התחנה, על קירות הבתים עדיין נראות סימטאות בערבית, שנכתבו בבחירות.

הבית בן שתי הקומות, ששום מצרי לא יירה ממנו, לשקי נתתי הוראה להשגיח על קטע שהיה בשטח מת כלפיו, ואני שה-גתי על קטע של 200 מעלות, היינו 14 חיילים מכותרים.

היה שם עוד קצין, ואני השתמשתי ב-רובה של נהג וחל"ם, דן עצמו, עם בארי, התמקם 15 מטר דרומה לי, בכר, עם חיילים של מחלקת הקשר, התמקמו 15 מטר דרומה ליד, לאורך החושות, מאותו רגע, ניהלנו למעשה שקי ואני - עד ששקי נפגע, קרבי-אש עם המצרים בטווחים של מטר 15 עד 100 מטר מכל הי-כיוונים, אך בעיקר באזור הסימטה, שלאא הרף הם ניסו לחצות אותה, אלה נתתי להם, פעם הם התקרבו לאורך החושות - שהיו בשטח מת לשקי, אך גלויות לגבי, עד 50 מטר לשקי, מבלי שהוא הרגיש, סילקתי אותם.

גם מצד מזרח של המסילה תקפו המצרים מטווחים של 40 מטר עד 150 מטר, לא היה לנו בכלל מחסה שם.

נשארו רק

7 כדורים

ך נמשך הקרב כשעה ללא הרף, פתאום נשמע צורר ארון, וראיתי שעדות נפגע בראשו קשה, ושקי לידו נפגע יחסית קל, והקצין שליידם בהלם, מסתבר שעדות הסיר את עיניו לעשירית שנייה מהבית ואז מצרי אחד הצליח לירות בו משם.

כל אותו זמן אני הייתי עסוק עם הסימטה 20 מטר משמאלי, שממנה ניסו חיילים מצ-רים לפרוץ אלי, הם שלטו למעשה על הגישה לבית.

לאחר שהחילונו לנוע נכנסנו למארב, הטנק נפגע מיד, הוחל שלנו עקף אותו והמשיך לנסוע, ונחלץ מארגו האש.

בפלוגה של חי, נפגעו שני וחלים, וחיילי הפלוגה, במקום להחלץ מארגו האש, ירדו באותו קטע מהוחל"מים, כשהם עו-בים פצועים אחדים בזחלים עד סוף הקרב, הם ירדו לעבר החורשות בצורה לא מאור-גנת, והיות שבחורשות היו מצרים שירו עליהם, מוסתרים מאחורי עצים ובתים, נהרגו שם עשרה חיילים שלנו, ביניהם יהודאי, ונפצעו כ-25, באזור הזה היו הי-סמג"ד, חיילי הפלוגה שנשארו, כ-30 לי-חמים ושניים מצוות הטנק שחטף טיל, איתנו, הוחל הבודד, נענו צפונה, במטרה לעבור את הקטע הפתוח, שני חיילים מ-פלוגתו של חי, נשארו בקטע החשוף ש-לאורך המסילה, הוחל שלנו עבר את החור-שית ונכנס ממש לתוך מיתחם סאראפיאום.

ראינו מיד שמצננו בתוך מיתחם, ממולנו בטווח 20-30 מטר היו חיילים מצרים, אחד אף סימן לנו באצבעו המרכזית - „נא!“ דן ראה זאת, הוריד את חיילי מיפ-קת הגדוד מהוחל"מים והתחיל לנוע חזרה ברגל לחושות של הקטע החשוף, אני עם נהג הוחל"ם, ובעם סרן בר, חיפינו עליהם מאחורנית, ונסעו אחריהם.

דן נעצר ליד שתי חושות, צמוד למסילה, מצידה המזרחי, תוך שנייה הסתבר לי שאנו מכותרים, הכנסתי את הוחל"ם ברכס וקידמתי אותו לקיר החושה, נעמדתי בהצלבות סימטאות, התפכתי לראות את הוחל של חי, שבא אחרינו, עשה את כל הסיבוב שלנו, וחזר לפלוגה שלו 300 מטר דרומה מאיתנו.

באותו רגע הבחנתי במשאית מלאה היי-לים מצרים נעה לכיוון שלנו מהצד השני של המסילה, טווח 40 מטר מאיתנו, תוך